

Dagningen

En budbärare om Kristi närvaro

Dagningen-tidningen

Januari 2026

Innehållsförteckning

HUVUDARTIKEL	1
FÖRNYA VÅRA LÖFTEN	1
BIBELSTUDIER	17
UPPMUNTRAN TILL RÄTTFÄRDIGHET	17
LIKNELSEN OM DEN FÖRLORADE SONEN	20
FARISÉEN OCH PUBLIKANEN	23
JESUS OCH PETRUS	26
KRISTET LIV OCH LÄRA	29
DE ÄDLA BERÉERNA	29

Följ med i din bibel!

Förnya våra löften

***”När du avlägger ett löfte till Herren, din Gud,
ska du inte dröja med att fullgöra det, ty det
skulle vara en synd för dig, och Herren, din Gud,
kommer säkert att kräva det av dig.”
5 Mosebok 23:21***

I generationer har början på ett nytt år ofta förknippats med beslutet att sätta upp vissa nya mål. Det är därför en lämplig tid att fundera på att göra åtaganden som kommer att förbättra våra liv. När vi går in i det nya året 2026 kommer många av Herrens folk också att ta tillfället i akt att allvarligt reflektera över sin helgade vandring i ett nytt liv. De kommer att på nytt hänge sig, fokusera om och sträva efter högre mål för tillväxt som Jesu efterföljare, och att vara mer trogna i att fullfölja sina löften om hängivenhet, uppoffring och tjänst till Herren, till och med till döds.

Att vända blad i våra kalendrar är ett utmärkt tillfälle att reflektera över den överflödande godhet, barmhärtighet och välsignelse som vi har fått från vår himmelske Faders kärleksfulla händer under det år som nu går mot sitt slut. Vi gör det med stor glädje och tacksamhet. Det är också en tid att se fram emot med ökad förväntan och hopp när vi ser allt fler

tecken på att Kristi länge utlovade rike är närmare än när vi först trodde. (Romarbrevet 13:11). Vi ser fram emot att använda vår tid, våra talanger och möjligheter på nya sätt för att tjäna vår kärleksfulle himmelske Fader och hans folk. Vi kommer också att fortsätta att förbereda oss för att dela med honom i hans slutgiltiga planer och underbara syfte att bringa livets och fredens välsignelser till den fattiga, syndasjuka och döende mänskliga familjen, och att åstadkomma försoning för alla lydiga under Kristi kommande fredsrike.

Att avlägga ett löfte

Att "avlägga ett löfte" innebär att göra ett högtidligt löfte eller en förpliktelse att göra en viss sak. När en uppriktig efterföljare av vår Herre Jesus avlägger ett löfte, återspeglar det broderns eller systemens hjärtas tillstånd och representerar ett liv i total hängivenhet och tjänst till vår himmelske Fader. Det innebär att offra allt vi har och allt vi hoppas bli. (Psaltaren 50:5; 1 Petrus 2:5). Att avlägga ett löfte till Gud måste göras med vår fulla hjärtats avsikt att fullfölja det löftet och vara trogen mot det. Davids son Salomo talade om allvaret i att avlägga löften och troget hålla dem när han skrev: "När du avlägger ett löfte till Gud, dröj inte med att fullfölja det, för Gud har ingen behag i dårar. Håll alla de löften du ger honom. Det är bättre

att inte säga något än att ge ett löfte och inte hålla det." Predikaren 5:4,5

Ett levande offer

Alla likasinnade Guds barn får energi av aposteln Paulus kloka råd, som skrev: "Därför uppmanar jag er, bröder och systrar, med tanke på Guds barmhärtighet, att offra era kroppar som ett levande offer, heligt och välbehagligt för Gud – detta är er sanna och rätta tillbedjan. Anpassa er inte till denna värld, utan förvandlas genom att förnya ert sinne. Då kommer ni att kunna pröva och godkänna vad Guds vilja är – en god, välbehaglig och fullkomlig vilja." Romarbrevet 12:1,2

Paulus inspirerande uppmaning att ge våra liv som ett offer till vår himmelske Fader riktar sig endast till dem som fullt ut har gett sina hjärtan och liv till Herren och har blivit rättfärdiggjorda genom Jesu offers blod. (Romarbrevet 5:8,9; 1 Petrusbrevet 1:18,19). Dessa har blivit kallade och utvalda av Gud under denna nuvarande acceptabla tid för offer. Precis som Israels forna överstepräster offrade sig själva till Gud, så gjorde också Jesus. "Till skillnad från de andra översteprästerna behöver han inte offra varje dag. De gjorde detta först för sina egna synder och sedan för folkets synder. Men Jesus gjorde detta en gång för alla när han offrade sig själv som offer för

folkets synder. Lagen utsåg överstepräster som var begränsade av mänsklig svaghet. Men efter att lagen gavs utsåg Gud sin Son med en ed, och hans Son har gjorts till den fullkomlige översteprästen för alltid." Hebreerbrevet 7:27,28

Aposteln uppskattade sin förmån att leva ett liv i uppoffring för Gud. Han påminde sin älskade Timoteus om detta i sitt brev till honom och skrev: "Detta är ett trovärdigt ord: Om vi dör med honom, kommer vi också att leva med honom. Om vi uthärdar svårigheter, kommer vi att regera med honom. Om vi förnekar honom, kommer han att förneka oss. Om vi är otrogna, förblir han trogen, för han kan inte förneka vem han är." 2 Timoteus 2:11-13

Högsta prioritet

Aposteln Petrus talade om att vi ska följa i Jesu fotspår och betonade vikten av att göra detta till vår högsta prioritet i livet. "Genom dem har han gett oss sina dyrbara och mycket stora löften, så att ni genom dem kan bli delaktiga av gudomlig natur, efter att ha undkommit fördärvet som finns i världen på grund av syndiga begär. Av just denna anledning ska ni göra allt för att komplettera er tro med dygd, dygden med kunskap, kunskapen med självbehärskning, självbehärskningen med ståndaktighet, ståndaktigheten med gudsfruktan, gudsfruktan med

broderlig kärlek och broderlig kärlek med kärlek.” 2 Petrus 1:4-7

Aposteln fortsätter: ”Därför, bröder, sträva desto mer efter att bekräfta er kallelse och utvalda ställning, för om ni gör detta kommer ni aldrig att falla; så kommer ni att få rikligt med inträde i vår Herre och Frälsare Jesus Kristi eviga rike.” 2 Petrus 1:10,11

Att vinna Kristus

Paulus skrev en mycket personlig redogörelse för sina egna erfarenheter i sitt brev till församlingen i Filippi, som är meningsfulla lärdomar för oss. Han sade: ”Allt vad jag hade för vinst, det räknade jag som förlust för Kristi skull. Ja, jag räknar allt som förlust på grund av det överlägsna värdet av att känna Kristus Jesus, min Herre. För hans skull har jag lidit förlust av allt och räknar det som skräp, för att jag må vinna Kristus och bli funnen i honom, utan att ha någon egen rättfärdighet som kommer från lagen, utan den som kommer genom tron på Kristus, rättfärdigheten från Gud som beror på tron – för att jag ska lära känna honom och kraften i hans uppståndelse och få dela hans lidanden och bli lik honom i hans död, så att jag på alla möjliga sätt kan uppnå uppståndelsen från de döda.” Filipperbrevet 3:7-11

Aposteln berättar att han var beredd att ge upp alla personliga förhoppningar, ambitioner och ära för att få en gynnsam ställning hos Kristus. Det borde vara samma sak för kristna. Alla andra intressen och jordiska fördelar har inget bestående värde. De bleknar till obetydlighet i jämförelse med det himmelska hoppet och att uppnå gudomlig nåd och välsignelse som "Guds arvingar och medarvingar till Kristus". Romarbrevet 8:16,17

Jesus undervisade i liknelser

En viktig läxa i samband med hur vi fullgör våra löften till vår himmelske Fader gavs oss av Mästaren när han berättade liknelsen om talenterna. "Himmelriket kan återigen illustreras med berättelsen om en man som gav sig ut på en lång resa. Han kallade samman sina tjänare och anförtrodde dem sina pengar medan han var borta. Han gav fem silverpungar till den ene, två silverpungar till den andre och en silverpung till den siste – och fördelade dem i proportion till deras förmågor. Sedan gav han sig iväg på sin resa." (Matteus 25:14,15). Sedan pingstdagen har varit ansvarig och redovisningsskyldig inför Gud i enlighet med sina egna förmågor. Detta visas i deras trofasthet att använda det de har i sin tjänst för honom, inklusive sin tid, sitt inflytande och sina möjligheter. "Vad ni än ger är acceptabelt om ni ger det med glädje. Och ge

i enlighet med vad ni har, inte med vad ni inte har.” 2
Korintierbrevet 8:12

De fem talenterna och de två

Jesus fortsatte liknelsen och sade: ”Den tjänare som fick de fem silverpungarna började investera pengarna och tjänade fem till. Tjänaren med två silverpungar gick också till arbetet och tjänade två till. Men tjänaren som fick den enda silverpungen grävde ett hål i marken och gömde sin herres pengar.”
Matteus 25:16-18

Ansvarsfulla förvaltare kommer att söka och finna sätt och platser där de kan använda de talanger de besitter och som är helt hängivna den himmelske Fadern. De använder helgad visdom och omdöme till sin bästa fördel under Guds ords försyn och vägledning. Det är vår plikt att studera hur vi bäst kan använda våra talanger för att få största möjliga fördel och bringa ära och heder åt Herren. Tjänaren som hade en talang visade inte rätt omdöme utan begravde vårdslöst sin talang i jordiska begär och strävanden, vilket visade på en brist på kärlek och tacksamhet till Gud för de välsignelser han fått från honom.

Jesus sade då: ”Efter lång tid återvände deras herre från sin resa och kallade dem till sig för att redogöra för hur de hade använt hans pengar. Den tjänare

som han hade anförtrott de fem silversäckarna kom fram med ytterligare fem och sade: Herre, du gav mig fem silversäckar att investera, och jag har tjänat ytterligare fem. Herren var full av beröm. Bra gjort, min gode och trogne tjänare. Du har varit trogen i att förvalta denna lilla summa, så nu ska jag ge dig mycket större ansvar. Kom och dela din herres glädje! Tjänaren som hade fått de två silversäckarna kom fram och sade: Herre, du gav mig två silversäckar att investera, och jag har tjänat två till. Herren sade: Bra gjort, min gode och trogne tjänare. Du har varit trogen i att förvalta denna lilla summa, så nu ska jag ge dig mycket större ansvar. Kom och dela din herres glädje!" Matteus 25:19-23

Uttalandet i liknelsen att Herren senare fick en redogörelse från sina tjänare pekar på det faktum att var och en av Jesu efterföljare döms utifrån sin trofasthet i att använda de talanger, förmågor och möjligheter som de fått under sin vandring som kristna. Aposteln Petrus sa: "Tiden är kommen då domen måste börja vid Guds hus." (1 Petrus 4:17). Till denna tanke tillade Paulus: "Vi arbetar för att, vare sig vi är närvarande eller frånvarande, bli godkända av honom. Ty vi måste alla framträda inför Kristi domstol, så att var och en får sin lön efter vad han har gjort i sin kropp, enligt vad han har gjort, vare sig det är gott eller ont." 2 Korintierbrevet 5:9,10

Den oduglige tjänaren

Vi fortsätter med liknelsen och läser: "Då trädde den som hade fått en talang fram och sade: Herre, jag visste att du var en hård man, som skördar där du inte har sått och samlar där du inte har strött ut något frö. Av rädsla gick jag iväg och gömde din talang i jorden. Här, ta tillbaka det som är ditt! Hans herre svarade honom: Du onda och lata tjänare! Så du visste att jag skördar där jag inte har sått och samlar där jag inte har sått? Då borde du ha investerat mina pengar hos bankirerna. När jag kom tillbaka skulle jag ha fått tillbaka mina pengar med ränta." Matteus 25:24-27

Den olönsamma tjänaren som hade en talang fungerar som en viktig referenspunkt, vilket framgår av de följande verserna: "Då sade Herren: Ta talangen från honom och ge den till den som har tio talanger, för den som har något ska få mer, och han kommer att ha mer än nog. Men från den som inte har [vunnit] något, kommer även det han har att tas ifrån honom." Matteus 25:28,29

Genom denna liknelse lärde Jesus att de som inte utnyttjar de möjligheter och privilegier som står till deras förfogande för att tjäna Gud kommer att berövas dessa privilegier. De kommer att ges till

andra som har varit trogna i att använda sina talanger och möjligheter på ett lönsamt sätt.

Satans utmaning

Vår Herre Jesus är det ultimata exemplet på total hängivenhet som vi ska följa. Han visade denna hängivenhet strax efter att han döptes i Jordanfloden av Johannes Döparen. Det var vid den tiden som vår himmelske Fader tillät Satan att fresta honom enligt köttet, världen och motståndaren. I evangeliet står det: "Då fördes Jesus av Anden ut i öknen för att där frestas av djävulen. I fyrtio dagar och fyrtio nätter fastade han och blev mycket hungrig." Matteus 4:1,2

Jesus ifrågasatte Satans första förslag att om han var Guds Son kunde han beordra att stenarna skulle förvandlas till bröd för att stilla hans hunger. Jesus svarade snabbt med ett bibliskt svar när han förkunnade: "Det står skrivet: Människan lever inte bara av bröd, utan av varje ord som kommer från Guds mun." Matteus 4:3,4; 5 Mosebok 8:3

I sitt andra försök citerade Satan en skrift- , Psalm 91:11,12 – som till synes försäkrade Jesus om att om han verkligen var Guds Son, kunde han kasta sig från templets tak utan att behöva frukta något ont. Återigen vände sig Herren till Skriften för sitt svar – ett svar som korrekt kvalificerade innebörden av det som Satan bedrägligt hade citerat. Jesus sade: "Du

skall inte fresta Herren, din Gud.” Matteus 4:5-7; 5 Mosebok 6:16

Satans tredje försök mot Jesus var att ta honom mentalt till ett mycket högt berg från vilket de kunde se alla världens riken. Djävulen erbjöd sig att ge dem till Jesus om han föll ner och tillbad honom. Men vår Herre svarade återigen: ”Det står skrivet: Du skall tillbe Herren, din Gud, och honom allena skall du tjäna.” Matteus 4:8-10; 5 Mosebok 6:13,14

Senare identifierade aposteln Paulus Satan som denna onda världs gud. ”Satan, som är denna världs gud, har förblindat sinnet hos dem som inte tror. De kan inte se det härliga ljuset i det glada budskapet. De förstår inte detta budskap om Kristi härlighet, som är Guds avbild.” (2 Korintierbrevet 4:4). När Jesus stod inför Pilatus erkände han att han skulle ha ett rike, men att det inte skulle vara ”av denna världen”. Han sade till Pilatus: ”Mitt rike är inte ett jordiskt rike. . . mitt rike är inte av denna världen. (Johannes 18:36). Av detta förstår vi att varje delaktighet med Satan i härskar en över denna onda värld skulle ha varit synd från Jesu sida. Medveten om detta lät sig Herren inte luras av Satans erbjudande.

Förberedelser för striden

I sitt brev till församlingen i Efesos uppmanar Paulus: ”Slutligen, var starka i Herren och i hans mäktiga

kraft. Ta på er Guds fullständiga rustning, så att ni kan stå emot djävulens listiga angrepp. För vår kamp är inte mot kött och blod, utan mot härskarna, mot myndigheterna, mot makterna i denna mörka värld och mot de onda andliga krafterna i himlen.” (Efesierbrevet 6:10-12). Aposteln uppmuntrade bröderna till större tro, förtröstan och tillit till vår Herres styrka. Detta är särskilt viktigt i den tid vi nu lever i.

”Ta därför på er hela Guds rustning, så att ni kan stå emot fienden i den onda tiden. Då kommer ni att stå fast efter striden. Stå fast och ta på er sanningsbältet och Guds rättfärdighet som rustning. Som skor, ta på er den fred som kommer från det glada budskapet, så att ni är fullt rustade. Utöver allt detta, håll upp trons sköld för att stoppa djävulens brinnande pilar. Ta på er frälsningen som er hjälm, och ta Andens svärd, som är Guds ord.” Efesierbrevet 6:13-17

Det är nödvändigt att ta på sig hela Guds rustning för att skydda oss från de brinnande pilar som kan komma vår väg, eftersom vår kamp är mot mörkrets furste och onda andar i himlen. Om Satan inser att vi är väl skyddade och motstår honom med den himmelske Faderns nåd och styrka, kommer han att dra sig tillbaka från sina attacker, även om han alltid kommer att vara vaksam för att se om vi på något

sätt har lagt bort den kristna rustningen på grund av bristande vaksamhet. Jakob 4:7; 1 Petrus 5:8,9

Att möta denna oroliga värld

När vi går in i det nya året 2026 gör vi det med medvetenhet om den rädsla och osäkerhet som nu griper tag om nationerna. I många så kallade västländer ökar polariseringen mellan regeringens och folkets åsikter om nästan alla inhemska och globala frågor. Detta har resulterat i ökande politisk och social oro och, i vissa fall, våld och mord. På en annan front växer artificiell intelligens (AI) exponentiellt över hela världen. Detta väcker många farhågor om att den ska användas på ett destruktivt sätt, både mot individer och samhället i stort. En gradvis försvagning av anställningar och arbetsmarknaden är också ett stort bekymmer för många människor och familjer i . Denna oro förvärras av utsikterna att AI kommer att eliminera ett stort antal jobb när den blir mer utbredd.

På den internationella arenan fortsätter kriget mellan Ryssland och Ukraina utan någon överenskommelse om en definitiv fredlig lösning. Även om Israel och Hamas nyligen enats om ett eldupphör och vissa andra bestämmelser, är situationen i Israel och Mellanöstern i allmänhet fortfarande en krutdurk av potentiella problem, attacker och eventuellt ett

återupptagande av ett fullskaligt krig. Till detta kommer den ökande antisemitismen i många länder, där människor och nationer i allt högre grad skyller på Israel för de många problem som denna del av världen står inför. Terroristorganisationer är fortfarande verksamma i olika delar av världen, vilket får många att frukta när och var nästa attack kan komma. Dessa och många andra tecken på den växande oron i världen när vi går in i 2026 påminner säkert om Paulus ord: "I de sista dagarna skall farliga tider komma." (2 Timoteus 3:1) Hur viktigt är det därför för kristna att vi alla desto mer inser nödvändigheten av att ta på oss Guds hela rustning och behålla vår beslutsamhet att utkämpa den goda kampen i tron. 1 Timoteus 6:12

En daglig påminnelse

Många som studerar Bibeln är bekanta med texten "My Morning Resolve" (Min morgonbeslutsamhet), som har varit en underbar källa till daglig hjälp och uppmuntran för många kristna. Låt oss fortsätta att glädjas över dess underbara välsignelser medan vi strävar efter att göra vår kallelse och utvalda ställning säker. Vi inkluderar den här som en påminnelse om vårt ansvar och privilegium att förnya våra löften till Herren nu och under det nya år som ligger framför oss.

Mitt morgonlöfte

Min första tanke ska vara: "Vad ska jag ge Herren för alla hans välgärningar mot mig? Jag ska ta frälsningens kalk och åkalla Herrens namn [för nåd att hjälpa]. Jag ska fullgöra mina löften till den Högste." Psaltaren 116:12-14

Med tanke på det gudomliga kallet: "Samla mina heliga till mig, de som har ingått ett förbund med mig genom offer" (Psaltaren 50:5), beslutar jag att jag med Herrens hjälpende nåd idag, som en av Guds heliga, ska uppfylla mina löften och fortsätta arbetet med att offra köttet och dess intressen, så att jag kan uppnå det himmelska arvet som medarvinge till min Frälsare.

Jag ska sträva efter att vara enkel och uppriktig mot alla.

Jag ska inte söka att behaga och ära mig själv, utan Herren.

Jag ska vara noga med att ära Herren med mina läppar, så att mina ord må vara smörjande och välsignade för alla.

Jag ska sträva efter att vara trogen Herren, sanningen, bröderna och alla som jag har att göra med, inte bara i stora frågor, utan också i livets små saker.

Jag litar på Guds omsorg och på att han i sin försyn styr alla mina intressen för mitt högsta väl, och jag kommer att sträva efter att inte bara vara ren i hjärtat, utan också att avvisa all oro, allt missnöje och all missmod.

Jag kommer varken att knota eller klaga över vad Herrens försyn tillåter, för

”Tron kan lita på honom, vad som än händer.”

Uppmuntran till rättfärdighet

Nyckelverser: ”Om vi säger att vi inte har någon synd, bedrar vi oss själva, och sanningen finns inte i oss. Om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet.”
1 Johannes 1:8,9

Utvalda bibelställen:
1 Johannes 1:5-10; 2:1-8

Denna epistel antas av forskare ha skrivits omkring år 90 e.Kr. Vid den tiden hade kristendomen uppnått betydande inflytande, och troende fanns utspridda över hela den hedniska världen. Många saker i kristendomen gjorde den attraktiv för de grekiska filosoferna på den tiden. De försökte dock kombinera den med sina hedniska filosofier, och många blev så kallade ”kristna filosofer”. Aposteln Paulus varnade för att detta var ”motsatta idéer om vad som felaktigt kallas kunskap”. 1 Timoteusbrevet 6:20

Johannes brev skrevs för att stärka de kristna mot dessa subversiva läror från filosoferna. Han

uppmnade dem att hålla fast vid endast Jesu och apostlarnas lärosatser och att betrakta dessa filosofiska läror som lögner. Alla sådana falska lärare skulle betraktas som representanter för de "många antikristna", eller motståndarna till Kristus, som aposteln Johannes varnade för att "redan nu" fanns i världen. 1 Johannes 2:18

Johannes syfte med att skriva detta brev var att uppmåna dem till rättfärdighet: "Jag skriver till er, små barn, eftersom era synder är förlåtna för hans namns skull. Jag skriver till er, fäder, eftersom ni har känt honom som är från begynnelsen. Jag skriver till er, unga män, eftersom ni har övervunnit den onde. Jag skriver till er, små barn, eftersom ni har lärt känna Fadern. Jag har skrivit till er, fäder, eftersom ni har lärt känna honom som är från begynnelsen. Jag har skrivit till er, unga män, eftersom ni är starka och Guds ord förblir i er, och ni har övervunnit den onde." 1 Johannes 2:12-14

När detta skrevs var aposteln Johannes ganska gammal. Han hade blivit mycket mild till sin karaktär på grund av sina erfarenheter och talade därför mycket ömt till både de mogna och de nya i tron. Han önskade att de skulle inse det viktiga ansvaret att avstå från synd, fortsätta i Guds kärlek och därmed mogna i Kristus.

Det är anmärkningsvärt att majoriteten av kristna aldrig upplever den fulla glädje, frid och välsignelse som de skulle kunna ha. Många nöjer sig med de första principerna i Kristi lära och går, som "spädbarn", inte vidare till att fullt ut utveckla dessa principer i uppoffring och tjänande. (1 Korintierbrevet 3:1). Johannes ville väcka de troendes sinnen och hjärtan till att uppskatta och använda sina privilegier i Kristus, så att de därigenom kunde växa och utvecklas i honom.

"Det som var från början, det som vi har hört, det som vi har sett med våra ögon", från början av Jesu verksamhet, var Johannes vittnesbörd. (1 Johannes 1:1). Han och de andra apostlarna hade sett Kristus i hans liv och i hans död; de såg honom efter hans uppståndelse; de visste att dessa saker var sanna. Apostlarna förlorade allt när de förkunnade sanningens ord. Filipperbrevet 3:8

Det vittnesbörd som den kristna tron vilar på är inte människans, utan Guds. Människan hade inget vittnesbörd i denna fråga som var värt att lyssna till förrän Gud talade, först genom Jesus och sedan genom apostlarna. Eftersom de såg och kände Jesus, har vi deras säkra vittnesbörd, och deras "vittnesbörd är sant". Johannes 21:24

Liknelsen om den förlorade sonen

***Nyckelvers: "För min son var död och är nu levande igen; han var förlorad och är nu återfunnen. Och de började fira."
Lukas 15:24***

***Utvalda bibelverser:
Lukas 15:11-24***

Liknelsen om den förlorade sonen börjar med dessa ord: "En man hade två söner. Den yngre sonen sade till sin far: Jag vill ha min del av arvet nu, innan du dör. Så hans far gick med på att dela upp sin förmögenhet mellan sina söner. Några dagar senare packade den yngre sonen alla sina tillhörigheter och flyttade till ett avlägset land, där han slösade bort alla sina pengar på ett vilt liv. När pengarna var slut drabbades landet av en stor hungersnöd, och han började svälta." Lukas 15:11-14

Denna liknelse illustrerar i allmänhet Guds förhållande till hela mänskligheten. Den yngre sonen, som hade fått mycket av sin far, lämnade sin fars hus och slösade bort allt han hade fått genom att leva ett

”t vilt liv”. Genom att lämna privilegierna i sin fars hus illustrerar han alla dem som har fallit i synd och blivit ”döda i sina överträdelser och synder”. Efesierbrevet 2:1; Romarbrevet 3:23

Efter att ha insett sin vilsegång återvände den yngre sonen senare ödmjukt till sin far. Han sade: ”Jag ska gå hem till min far och säga: Fader, jag har syndat mot både himlen och dig, och jag är inte längre värdig att kallas din son. Ta mig som en av dina tjänare. Så återvände han hem till sin far. Och medan han fortfarande var långt borta såg hans far honom komma. Fylld av kärlek och medkänsla sprang han till sin son, omfamnade honom och kysste honom.” Lukas 15:18-20

Den vilsegångne sonen insåg sina misstag och återvände till sin far, som tog emot honom med glädje. För fadern var han död så länge han var borta. Men när han frivilligt återvände blev han levande igen. Hur storslaget illustrerar inte detta för oss längden, bredden, höjden och djupet av Guds kärlek. Genom att berätta denna liknelse ville Jesus ge sina åhörare en illustration av Guds godhet och omsorg i hans önskan att återvinna det förlorade mänskliga släktet. Alla var visserligen förlorade på grund av Adams synd, men alla kommer att få möjlighet till liv genom Kristus. ”Eftersom döden kom genom en människa, kom också uppståndelsen från

de döda genom en människa. Ty såsom alla dör i Adam, så ska alla också göras levande i Kristus.” 1 Korinthierbrevet 15:21,22

I en annan lärdom från denna liknelse representerar fadern väl Jehova Gud; den äldre sonen illustrerar Israels trogna tjänare och profeter i Gamla testamentet; och den yngre sonen representerar resten av nationen som i stor utsträckning var benägna att vara egenmäktiga och egensinniga när det gällde den gudomliga lagen. Eftersom nationen Israel som helhet förkastade Jesus som sin Messias och korsfäste honom, förkastades de av Gud. Jesus sade: ”Se, ert hus lämnas öde åt er.” Matteus 23:38

Liksom den vilsegångna sonen kommer dock även Israel att återfå Guds fulla gunst. ”Och så skall hela Israel bli frälst. Som Skriften säger: Den som räddar skall komma från Jerusalem, och han skall vända Israel bort från ogudaktigheten. Och detta är mitt förbund med dem, att jag skall ta bort deras synder. ... Ty Gud har bundit alla till olydnad, så att han kan visa barmhärtighet mot dem alla. O, hur outgrundlig är inte Guds visdom och kunskap! Hur ofattbara är inte hans domar och hans vägar outgrundliga!” Romarbrevet 11:26-33

Fariséen och publikanen

Nyckelvers: "Jag säger er: Den här mannen gick hem rättfärdigad, men inte den andre. Ty var och en som upphöjer sig själv skall bli förnedrad, och den som ödmjukar sig skall bli upphöjd."
Lukas 18:14

**Utvalda bibelverser:
Lukas 18:9-14**

Fariséerna ansågs vara en mycket religiös grupp bland judarna. De var fromma, åtminstone utåt, och mycket noggranna med att följa sina traditioner. Inombords var de dock, som Herren säger oss, långt ifrån rättfärdiga som grupp. "Ve er, skriftlärda och fariséer, ni hycklare!" Jesus, som kunde läsa deras hjärtan, kunde med rätta säga att de var som gravar, vackert vita på utsidan men inuti fulla av förruttnelse. Matteus 23:27

Det finns liknande grupper inom kristendomen idag – de som är moraliska utåt, mycket noggranna, exakta, samvetsgranna, men ändå inte behagar Herren. De är stolta över sin rättfärdighet och inser inte att även om de kanske är mindre fördärvade än andra, har de

ingenting att skryta med. De är, precis som hela mänskligheten, långt ifrån perfekta. "Det finns ingen som är rättfärdig, inte en enda. ... Alla har kommit på avvägar." (Romarbrevet 3:10-12). Liknelsen i vår lektion syftar till att visa att Gud ser med mer sympati och medkänsla på den mer syndiga personen, som är ödmjuk och inser sitt tillstånd, än på den moraliskt bättre individen, som skryter med sin förmodade rättfärdighet.

Liknelsen börjar så här: "Två män gick upp till templet för att be; den ene var farisé, den andre publikan. Fariséen stod och bad så för sig själv: Gud, jag tackar dig för att jag inte är som andra människor, utpressare, orättfärdiga, äktenskapsbrytare eller ens som denne publikan. Jag fastar två gånger i veckan och ger tionde av allt jag äger." (Lukas 18:10-12). Den självgoode fariséen var uppenbarligen i många avseenden en god och moralisk person. Men han var mycket stolt och skryter med sina rättfärdiga gärningar. Han var också mycket snabb att döma andra, ett tydligt tecken på ett dåligt hjärta.

Den andre mannen i liknelsen – en publikan, eller skatteindrivare – tillhörde en lägre klass och var allmänt föraktad av folket. Han hade många svagheter och syndiga brister, men han insåg sitt tillstånd. "Publikanen stod långt borta och vågade inte ens lyfta blicken mot himlen, utan slog sig för

bröstat och sade: Gud, var barmhärtig mot mig, som är en syndare." Lukas 18:13

Alla kristna har, på grund av sin relation till Gud, förlåtelsen av sina synder, Andens födelse och det förvandlande verk som pågår i deras hjärtan, all anledning att tacka Herren. De har dock ingenting att skryta med, eller som aposteln Paulus uttrycker det: "Vad har du som du inte har fått? ... Varför skryter du som om du inte hade fått det?" 1 Korintierbrevet 4:7

Om vi därför inser att skillnaden mellan oss själva och andra beror på Herren och hans nådesverk i oss, snarare än på oss själva, är detta den rätta inställningen i hjärtat. Alla som har denna insikt kan med rätta tacka Herren för att de i detta avseende skiljer sig från andra. Det är bara genom Gud och hans Son, Kristus Jesus, som vi är annorlunda. "Av nåd är ni frälsta genom tro, och det inte av er själva, det är Guds gåva, inte av gärningar, så att ingen kan skryta. För vi är hans verk, skapade i Kristus Jesus." Efesierbrevet 2:8-10

Jesus och Petrus

Nyckelvers: "För tredje gången frågade han honom: Simon, Johannes son, älskar du mig?"

Petrus blev sårad därför att Jesus frågade honom för tredje gången: Älskar du mig? Han svarade: Herre, du vet allt, du vet att jag älskar dig.

**Jesus sade: "Vakta mina får."
Johannes 21:17**

**Utvalda bibelverser:
Johannes 21:15-19**

I vår nyckelvers frågade den uppståndne Jesus Petrus för tredje gången om han älskade honom. Att höra denna fråga för tredje gången måste ha fört Petrus minnen tillbaka till scenen i Kaifas domstol, när han förnekade sin Mästare tre gånger, till och med med förbannelser. (Matteus 26:69-75). Tre gånger hade Petrus förnekat Herren, och nu ville Herren tre gånger få honom att bekräfta sin hängivenhet till honom. Genom att göra detta skulle Petrus få ytterligare försäkringar om att han återfått sin Mästares kärlek och gunst. Dessa tre frågor som ställdes till Petrus är de enda omnämnanden som

finns nedtecknade som hänvisar till hans förnekelse av Herren, vilket befriade honom från ytterligare tillrättavisningar.

I sin fråga till Petrus frågade Herren helt enkelt: "Älskar du mig?" Mästaren tillrättavisade honom inte för hans tre förnekanden, utan ville nu bara försäkra sig om djupet av Petrus kärlek och hängivenhet. Kanske skulle vi ha tyckt att det var nödvändigt att få Petrus att be om ursäkt först. Låt oss lära oss denna läxa om att tillrättavisa andra mycket försiktigt, genom en antydning snarare än genom en direkt anklagelse; genom en fråga om deras nuvarande hjärtats tillstånd, snarare än om ett tidigare tillstånd, där de kanske har felat. Jesu frågor till Petrus tjänade också det viktiga syftet att motverka hans tendens att älska och tjäna sitt fiskeri mer än att tjäna Kristi sak.

När vår Herre frågade Petrus "älskar du mig?" i de två första frågorna, används det grekiska ordet "agapao", som betyder kärlek i sin högsta form – osjälvisk, uppoffrande och fullständigt hängiven, oavsett omständigheter eller belöning. I den tredje frågan används det grekiska ordet "phileo", som betyder familjekärlek, broderlig tillgivenhet och vänskap. Petrus blev bedrövad över detta. Han visste att han älskade Mästaren med broderlig kärlek och tillgivenhet, men insåg att han ännu inte hade nått den högsta formen av kärlek – "agapao".

En av de mest lovvärda egenskaperna i Peters karaktär var hans uthållighet. Om han gjorde ett misstag, var han snabb att ändra kurs så snart han blev uppmärksam på det. Han kände ånger över att det fanns något moln mellan honom och Herren som hans ånger inte helt hade kunnat skingra. Jesus visste att Peters hjärta var rent. Istället för att tjata om hans tidigare misstag, lät han Peter veta vilket arbete han ville att han skulle utföra. Genom att be Petrus att "valla mina lamm" och "mina får" betonade Jesus att det nu var Petrus uppgift att valla hans flock, inte att fiska. (Johannes 21:15-17). Herren påminde Petrus om att han tidigare hade kallat honom att vara en "människofiskare". Jesus visste att hans hjärta fortfarande var lojalt och ivrigt, och förnyade därför uppdraget. Matteus 4:19

Om Petrus hade fortsatt med fiske och försummat Herrens får, skulle hans handlingar ha stått i strid med hans svar. Det skulle ha varit kärlek i ord, men inte i handling och sanning. Vi ska också lära oss av denna erfarenhet. I enlighet med Jesu ord ska vi lämna världsliga mål och ambitioner bakom oss och, precis som Petrus, helhjärtat engagera oss i att tjäna de andligt födda fåren, våra bröder i Kristus. 1 Petrus 4:10,11

De ädla beréerna

"De bereanska judarna var mer ädla än de i Tessalonika, för de tog emot budskapet med stor iver och undersökte varje dag Skrifterna för att se om det Paulus sade var sant. Som ett resultat trodde många av dem, liksom också ett antal framstående grekiska kvinnor och många grekiska män."
Apostlagärningarna 17:11,12

När vi går in i ett nytt år är det lämpligt att alla sanningssökande bibelstudenter påminns om vikten av att flitigt studera Guds ord. Bibeln är allmänt erkänd som den största boken genom tiderna. Dess långa historia sträcker sig tillbaka till början av jordens underbara skapelseverk och dess slutgiltiga förberedelse som hem för Guds jordiska skapelse. I dess sidor finns överväldigande bevis på dess betydelse och innebörd för mänskligheten. I århundraden har den accepterats av otaliga människor som det gudomligt inspirerade ordet från vår kärleksfulle himmelske Fader, universums store Gud.

Bibelns läror och rättfärdiga principer har skiljt den från alla andra böcker, och den förblir den a

standarden för sanning även i vår moderna värld. Dess huvudtema om förlossning och den mänskliga familjens slutliga återhämtning från syndens och dödens härjningar återfinns i dess olika böcker som skrevs av många författare under långa århundraden. Detta tjänar till att betona Bibelns gudomligt inspirerade harmoni och syfte. Vår uppmärksamhet dras därmed till de olika principerna för sanning, där varje inspirerad författare harmoniserar med dem som andra har skrivit, men i en annan tid och på en annan plats.

Guds heliga ord har kallats civilisationens fackla. Dess moraliska och etiska läror har påverkat människans sinnen att leva ett ädlare liv mer än någon annan bok. Den är en nästan outtömlig källa till inspirerande och tröstande budskap. Många har funnit Bibeln vara en källa till tröst i tider av sorg. Andra har funnit styrka att möta livets osäkra situationer, medan vissa vänder sig till dess många lärdomar för att finna trygghet.

Bibeln är framför allt kristendomens lärobok. Den avslöjar den himmelske Faderns underbara plan och syfte med skapelsen av hans mänskliga familj och dess frälsning. Detta budskap genomförs till en storslagen och slutgiltig avslutning som kommer att kulminera i den framtida förvaltningen av Kristi härliga rike med makt och auktoritet över hela jorden.

Detta, säger Bibeln i , är ”enligt en plan som gäller för alla tider”, som Gud ”har utformat för den smorde Jesus, vår Herre”. Efesierbrevet 3:11

Med hänsyn till Bibelns underbara författare och hans eviga syfte skrev psalmisten David: ”Himlarna förkunnar Guds härlighet, himlavalvet förkunnar hans händers verk. Dag efter dag talar de, natt efter natt visar de kunskap. De har ingen röst, de använder inga ord, inget ljud hörs från dem. Ändå går deras röst ut över hela jorden, deras ord till världens ändar. I himlen har Gud slagit upp ett tält för solen. Den är som en brudgum som kommer ut ur sin kammare, som en hjälte som gläder sig över att springa sin bana. Den går upp i ena änden av himlen och går sin bana till den andra; ingenting berövas dess värme. Herrens lag är fullkomlig och vederkvicker själen. Herrens stadgar är trovärdiga och gör de enfaldiga visa. Herrens bud är rätta och ger glädje åt hjärtat. Herrens befallningar är strålande och ger ljus åt ögonen. Herrens fruktan är ren och varar för evigt. Herrens domar är fasta, och alla är rättfärdiga. De är dyrbarare än guld, än mycket rent guld; de är sötare än honung, än honung från bikupan. Psaltaren 19:1-10

Tjänst för tron

När den tidiga kyrkan etablerades reste aposteln Paulus och hans följeslagare mycket för att tjäna sanningen till de kristna omvända. De hjälpte dessa nya bröder i Kristus att organisera församlingar för studier, tjänst och gemenskap. Genom Guds stora visdom och försyn har Lukas, historikern och författaren till Apostlagärningarna, dokumenterat många av dessa viktiga händelser. Apostlagärningarna 1:1,2; Lukas 1:1-4

Den kunskap om sanningen som Paulus och andra predikade förkunnade den himmelske Faderns plan och syfte för den slutgiltiga frälsningen och försoningen av hans syndasjuka och döende mänskliga familj. (Efesierbrevet 1:13; Kolosserbrevet 1:20; Titusbrevet 2:11). Sanningens Helige Ande öppnade också vägen för en liten flock av Kristi trogna efterföljare att sträva efter den himmelska kallelsen och att få en plats som en del av Kristi brud. Vi är således försäkrade: "Frukta inte, lilla flock, ty er Fader har behagat att ge er riket." Lukas 12:32

De som är trogna kommer att få privilegiet att dela med sin förhålligade Herre i hans himmelska rike och att sprida välsignelser till alla familjer på jorden. (1 Mos 22:16-18). Denna härliga ordning innebär också uppståndelse för alla som ligger i sina gravar – de

som omedvetet väntar på upprättandet av det ännu framtida riket under Kristi a styre. Joh 5:28,29; Apostlagärningarna 24:15; 1 Korinthisarna 15:25,26

Konflikter längs vägen

Under apostlarnas omfattande resor för att sprida det glada budskapet om glädje, kom många nya kristna troende in i församlingen och fick uppskattning för sanningen och gemenskapen med Herrens folk. Men fördomar och konflikter uppstod ofta och följde Paulus och hans följeslagare vart de än gick. Det fanns friktion mellan dem som starkt höll fast vid de välbekanta lärorna i den judiska lagen och dem som undervisade om de nya lärorna om Kristus Jesus. I de flesta fall var det många som hörde dessa läror för första gången.

Strax före vår utvalda skriftställe hade Paulus och Silas flykt på natten för att resa från Tessalonika till Berea. (Apostlagärningarna 17:10). När de anlände blev de välsignade av det mottagande de fick i den lokala synagogan. De blev mycket imponerade av brödernas stora intresse och andliga tillväxt i deras studier av Guds ord, och de noterade att detta gjorde dem "mer ädla" än de som tillhörde församlingen i Tessalonika.

En beundransvärd egenskap

Ordet "ädla", som det används i detta sammanhang, pekar på den beundransvärda egenskapen hos sinnet och karaktären som bröderna i Kristus i Berea visade när de forskade i Skrifterna. Det var uppenbarligen deras önskan att göra sanningens lära och undervisning till sin egen. En förbättrad tolkning av denna skrift utvidgar tanken om ädelhet, och har återgivits så i andra bibelöversättningar. Som jämförelse läser vi: "Dessa var mer ädla än de i Tessalonika, för de tog emot ordet med stor iver och granskade dagligen Skrifterna för att se om dessa saker var så. Därför trodde många av dem, tillsammans med ett antal framstående grekiska kvinnor och män." (Apostlagärningarna 17:11,12). Således betonas den önskan som dessa bröder hade, inte bara att dagligen undersöka Skrifterna, utan också att sträva efter att granska och pröva dem noggrant och med "stor iver".

Paulus och Petrus vittnesbörd

Paulus förmanade bröderna i församlingen i Tessalonika: "Pröva allt och behåll det som är gott." (1 Tessalonikerbrevet 5:21). När aposteln skrev till sin älskade broder Timoteus uppmuntrade han honom: "Sträva efter att visa dig godkänd inför Gud, en arbetare som inte behöver skämmas, som rätt

delar [hanterar] sanningens ord.” (2 Timoteus 2:15). Senare förmanade han: ”Fortsätt i det du har lärt dig och blivit övertygad om, eftersom du vet av vem du har fått din undervisning, och eftersom du sedan barndomen har känt de heliga skrifterna, som kan göra dig vis till frälsning genom tron på Kristus Jesus. All skrift, som är gudomligt inspirerad, är verkligen nyttig för undervisning, för övertygelse, för korrigering, för den disciplin som är i rättfärdighet, så att Guds människa må bli fullkomlig, fullt utrustad för varje gott verk.” 2 Timoteus 3:14-17

I sitt första brev uppmanade aposteln Petrus på liknande sätt: ”Eftersom var och en har fått en gåva, så tjänar med den varandra, som goda förvaltare av Guds mångfaldiga nåd. Om någon talar, så låt det vara som Guds ord; om någon tjänar, så låt det vara med den kraft som Gud ger, så att Gud i allt må bli förhärligad genom Jesus Kristus, till vilken äran och makten tillhör i evigheters evigheter. Amen.” 1 Petrus 4:10,11

När de har tagits emot med rätt hjärtats inställning, har apostlarna Paulus, Petrus och andras förmaningar och uppmuntran bidragit till att utveckla en kristuslik anda hos alla som följer i Herrens fotspår sedan pingstdagen. Detta innefattar att de är goda förvaltare av sanningen, vilket är en viktig lärdom för alla kristna att ta efter. Detta gäller särskilt nu för dem

som lever under de sista åren av denna ”nuvarande onda värld”. Galaterbrevet 1:4

Till minne av dessa saker

De underbara ord som Petrus skrev för nästan två tusen år sedan fortsätter att vara en välsignelse för oss som Kristi efterföljare. Han förkunnade: ”Jag kommer alltid att påminna er om dessa saker – även om ni redan känner till dem och står fast i den sanning som ni har lärt er. Och det är bara rätt att jag fortsätter att påminna er så länge jag lever. För vår Herre Jesus Kristus har visat mig att jag snart måste lämna detta jordiska liv, så jag kommer att arbeta hårt för att se till att ni alltid minns dessa saker efter att jag har gått bort. 2 Petrus 1:12-15

Aposteln talade ständigt de sanningens ord som han hade fått från vår Herre Jesus under sin jordiska tjänst. ”Vi har inte följt listigt uttänkta fabler när vi har förkunnat er vår Herre Jesus Kristi kraft och ankomst [grekiska: närvaro], utan vi var ögonvittnen till hans majestät. Ty han fick ära och härlighet av Gud Fadern, när en röst kom till honom från den högsta härligheten: ”Detta är min älskade Son, i vilken jag har funnit behag.” Och denna röst från himlen hörde vi, när vi var med honom på det heliga berget.” 2 Petrus 1:16-18

Petrus betonade vidare att vi tar emot sanningen genom den Helige Ande, Guds kraft och inflytande. Vi har ännu större förtroende för det budskap som profeterna förkunnade. Ni måste vara mycket uppmärksamma på vad de skrev, för deras ord är som en lampa som lyser på en mörk plats – tills Dagningen gryr och Kristus, morgonstjärnan, lyser i era hjärtan. Framför allt måste ni inse att ingen profetia i Skriften någonsin kom från profetens egen förståelse eller från mänskligt initiativ. Nej, dessa profeter drevs av den Helige Ande och talade från Gud.” 2 Petrus 1:19-21

I sitt första brev gjorde Petrus klart att de ord han talade var riktade till dem som hade ägnat sina liv helt åt Gud: ”För att er tro, som är mycket dyrbarare än förgängligt guld, som prövas i eld, skall visa sig vara till pris, ära och härlighet när Jesus Kristus uppenbaras [avslöjas]: Honom som ni älskar utan att ha sett honom, och i vilken ni, fastän ni nu inte ser honom, tror och gläder er med en utesäglig och härlig glädje, när ni får er tros mål [resultat eller utfall], nämligen era själs frälsning.” 1 Petrus 1:7-9

Dessa sanningens ord hade inte uppenbarats för någon annan, varken för de gamla profeterna eller ens för änglarna. Han förklarade: ”Om denna frälsning har profeterna frågat och forskat noggrant, de som profeterade om den nåd som skulle komma

till er. De forskade om vad eller vilken tid Kristi Ande, som var i dem, betydde, när den i förväg vittnade om Kristi lidanden och den härlighet som skulle följa. För dem blev det uppenbarast att de inte för sig själva utan för oss tjänade det som nu förkunnas för er av dem som har predikat evangeliet för er med den Helige Ande som har sänts ned från himlen, och som änglarna önskar få se in i. Därför, omgjorda era sinnen, var nyktra och hoppas till slutet på den nåd som skall komma er till del vid Jesu Kristi uppenbarelse." 1 Petrus 1:10-13

Visdom från ovan

Jakobs brev anses vara ett av de tidigaste skrifterna i Nya testamentet. Det representerar de läror som först gavs till de judar som hade konverterat till kristendomen strax efter att vår Herre Jesu jordiska tjänst hade avslutats. Jakob betonar: "All god gåva och all fullkomlig gåva kommer från ovan, från ljusets Fader, hos vilken det inte finns någon förändring eller skugga av vändning." Jakob 1:17

Den himmelske Fadern är källan till all sanning, och genom sin Helige Ande ger han sitt folk förståelse. "Av sin egen vilja har han fött oss med det eviga ordet om sanningen, för att vi skulle vara en slags förstlingsfrukt bland hans skapelser. Därför, mina

älskade bröder, låt var och en vara snabb att höra, långsam att tala, långsam till vrede.” Jakob 1:18,19

När det gäller Guds underbara försyn mot sitt folk pekade Jakob också på betydelsen av att Guds visdom alltid är ren och helig. ”Den visdom som kommer från ovan är först och främst ren, sedan fredlig, mild och lätt att ta emot, full av barmhärtighet och goda frukter, utan partiskhet och utan hyckleri. Och rättfärdighetens frukt sås i fred av dem som stiftar fred.” Jakob 3:17,18

I de föregående verserna riktas vår uppmärksamhet mot det faktum att himmelsk visdom verkar i harmoni med den gudomliga karaktären. Även om den visdom som kommer från ovan är fredlig, satte aposteln inte dess betydelse före renhet. Sann visdom är endast fredlig när den är förenlig med helighet och renhet. Den kan endast vara i fred med det som är heligt. Mildhet följer då renhet och är fredlig när den helgas av sanningen. Himmelsk visdom gläder sig då åt att vara ”full av barmhärtighet”, och ”goda frukter” utvecklas i hjärtat hos dem som har blivit upplysta av visheten från ovan.

Sanningens ljus

Profeten Jesaja talar om ljuset och dess relation till livet och sanningen. När han presenterar det

gudomliga syftet skriver han: "Jag skall föra de blinda på en väg som de inte känner, jag skall leda dem på stigar som de inte känner. Jag skall göra mörkret till ljus framför dem och det krokiga till rakt. Detta skall jag göra för dem och inte överge dem." "För Sions skull skall jag inte tita, och för Jerusalems skull skall jag inte vila, förrän dess rättfärdighet går fram som ljushet och dess frälsning som en brinnande lampa." Jesaja 42:16; 62:1

Många andra skriftställen riktar också vår uppmärksamhet mot den speciella gåvan av ljus. "Hos dig är livets källa, i ditt ljus ser vi ljus." "Saligt är det folk som känner glädjens ljud, de skall vandra, o Herre, i ditt ansiktes ljus." "Ditt ord är en lampa för mina fötter och ett ljus på min stig." "De rättfärdigas väg är som det lysande ljuset, som lyser mer och mer till den fullkomliga dagen." Psaltaren 36:9; 89:15; 119:105; Ordspråksboken 4:18

Som en vägledning och andlig perspektiv för Kristi efterföljare läser vi: "Ingen tänder en lampa och gömmer den eller ställer den under en korg. Istället placeras en lampa på ett stativ, där dess ljus kan ses av alla som kommer in i huset. Ditt öga är som en lampa som ger ljus åt din kropp. När ditt öga är friskt, är hela din kropp fylld av ljus. Men när det är sjukt, är din kropp fylld av mörker. Se till att det ljus du tror att du har inte i själva verket är mörker. Om du är fylld

av ljus, utan mörka hörn, kommer hela ditt liv att stråla, som om en strålkastare fyllde dig med ljus.”
Lukas 11:33-36

Meditera över Guds ord

Meditation är ett kännetecken för den kristna karaktären hos dem som strävar efter att vandra i vår kärleksfulle himmelske Faders vägar och som håller sig till hans ord. Århundraden innan Jesus föddes skrev psalmisten: ”Dina bud är min glädje. Dina vittnesbörd är rättfärdiga för evigt; ge mig förståelse så att jag kan leva. Jag ropade av hela mitt hjärta; svara mig, o Herre! Jag ska följa dina stadgar. Jag ropade till dig; rädda mig, så ska jag hålla dina vittnesbörd. Jag står upp före dagningen och ropar om hjälp; jag väntar på dina ord. Mina ögon väntar på nattvakten, så att jag kan meditera över ditt ord.”
Psaltaren 119:143-148

Psalmisten sade vidare: ”Salig är den man som inte vandrar i ogudaktigas råd, inte står på syndares väg, inte sitter i hänfulla människors sällskap. Han har sin glädje i Herrens lag och mediterar över hans lag dag och natt. Han är som ett träd planterat vid vattenbäckar, som bär frukt i sin säsong, och vars blad inte vissnar. Allt han gör lyckas.” Psaltaren 1:1-3

I sitt brev till de hebreiska bröderna skrev aposteln Paulus: "Ty Guds ord är levande och verksamt och skarpare än något tveeggat svärd, och det tränger igenom till själens och andens skiljelinje, till både leder och märg, och det kan döma hjärtats tankar och avsikter. Och det finns inget skapat som är dolt för hans blick, utan allt är öppet och blottlagt för hans ögon, som vi har att göra med. Eftersom vi har en stor överstepräst som har passerat genom himlarna, Jesus, Guds Son, låt oss då hålla fast vid vår bekännelse." Hebreerbrevet 4:12-14

Jesu vittnesbörd

Jesus klargjorde att han hade sänts för att utföra den himmelske Faderns vilja och avsikt, inte sin egen. Hans ödmjuka ord finns nedtecknade i Johannesevangeliet, där vi läser: "Jag kan inte göra något av mig själv. Jag dömer som Gud säger mig. Därför är min dom rättvis, eftersom jag utför den som har sänt mig vilja, inte min egen vilja. Om jag skulle vittna för min egen räkning, skulle mitt vittnesbörd inte vara giltigt. Men någon annan vittnar också om mig, och jag försäkrar er att allt han säger om mig är sant." Johannes 5:30-32

När Jesus sa: "Någon annan vittnar också om mig", pekade han på Johannes Döparen. Han var Kristi förelöpare och hade berett vägen för hans tjänst. "Ni

sände faktiskt utredare för att lyssna på Johannes Döparen, och hans vittnesbörd om mig var sant. Naturligtvis behöver jag inga mänskliga vittnen, men jag säger detta för att ni ska bli frälsta. Johannes var som en brinnande och lysande lampa, och ni var en tid entusiastiska över hans budskap. Men jag har ett större vittne än Johannes – mina läror och mina underverk. Fadern gav mig dessa gärningar att utföra, och de bevisar att han har sänt mig. Och Fadern som har sänt mig har själv vittnat om mig. ... Ni studerar Skrifterna flitigt eftersom ni tror att ni har evigt liv i dem. Det är just dessa Skrifter som vittnar om mig. Johannes 5:33-37,39

Arvet från bereanerna

Aposteln Paulus iakttagelse att församlingsmedlemmarna i staden Berea var ädla bibelstudenter är en positiv lärdom som alla Herrens folk bör ha i åtanke. Dessa bröder trodde uppriktigt på Guds ofelbara ord och betonade att det är den enda sanna källan till förståelse. De uppskattade djupt dess värde och betydelse som ett "så säger Herren" för det slutgiltiga beviset för det de trodde på.

Om vi återigen citerar vår inledande text, från en annan översättning, läser vi följande om arvet från bröderna i Berea: "Dessa judar var mer välvilliga och ädla än de i Tessalonika, för de var helt redo och

accepterade och välkomnade budskapet om att genom Kristus uppnå evig frälsning i Guds rike med öppenhet och iver, och de forskade och granskade Skrifterna dagligen för att se om detta var sant. Många av dem blev därför troende, tillsammans med inte så få framstående greker, både kvinnor och män.” Apostlagärningarna 17:11,12